

תלמודו בידו

יבמות

דף קיג עמוד ב

א [מה טעמו של ר' אלעזר שהבא על אשת חרש חייב אשם תלוי ?

ב [האם אשה שוטה מתגרשת, ומדוע ?

ג [האם אשה חרשת יכולה להתגרש ?

ד [אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן לאשתי, וכשנתן לה אמר לה כנסי שטר חוב זה, האם מגורשת ?

א [1. יש לו דעת מועטת, וספק אם אותה דעת היא צלולה, והקידושין חלים מן התורה. או שמא אותה דעת מועטת אינה צלולה, ואין קידושיו קידושין.

2. על פי רוב דעתו אינה צלולה ודינו כשוטה, אך פעמים שהוא בריא ודעתו צלולה. נפקא מינה: אם חרש שקידש אשה יכול להוציאה בגט.

לצד א', כיון שבשעת הקידושין ובשעת הגירושין יש לו אותה דעת. לצד ב' אינו יכול לגרשה, כי שמא בשעת הקידושין היה בו דעת וחלו הקידושין מן התורה, ובשעת הגירושין אין בו דעת.

ב [אינה יודעת לשמור גיטה: אינה מתגרשת מן התורה, שנאמר:

1. "ונתן בידה", ודרשו רק מי שיש לה יד ויודעת לשמור את גיטה יכולה להתגרש. 2. "ושלחה מביתו", ודרשו רק מי שמשלחה ואינה חוזרת לבעלה יכולה להתגרש. אינה יודעת לשמור עצמה: אינה מתגרשת מדרכנן, כדי שלא ינהגו בה מנהג הפקר.

ג [חכמים: יכולה להתגרש, כיון שהאשה יוצאת אף שלא לרצונה. ר' יוחנן בן נורי: אינה מתגרשת [דומה לחרש שאינו יכול לגרש].

ד [מגורשת, אף שסבורה שנותן לה שטר חוב ולא גט, שאין צריך דעת האשה בגרושין. ואין אמירת "שטר חוב זה" מבטל את הגט, כיון שלא ביטלו בפני העדים.